

[Aksel Larsen.]

kollideret med den, naturligvis med Undtagelse af Ministrene, fordi Forretningsordenen er saaledes indrettet, at Ministre ikke kan kollidere med den, det har de simpelt hen ikke Fysik nok til, men ellers har saavel de Ordførere, der har været med til at gennemføre den nye Forretningsorden, som de, der ikke har været med til at gennemføre den nye Forretningsorden, alle sammen kollideret med den, været mere eller mindre utilfredse med den, mange af dem har beklaget sig over den, og man maa altsaa undskylde, at jeg ikke kan skjule min Skadefryd over, at dette er Tilfældet. Den blev gennemført, fordi den skulde ramme os Kommuniste, og lige før jeg gik op paa Talerstolen, fik jeg den Ros, at jeg var den eneste, der ikke kolliderede med Forretningsordenen og dens Bestemmelser om Taletidens Længde o. s. v., men klarede mig inden for den Tid, der var til Raadighed. Jeg synes ærlig talt, at det maa være berettiget, at jeg saa giver et godt Raad til de store Partier. Man ligger i Øjeblikket og skal revidere Forretningsordenen igen; Grunden er, at man skal finde en eller anden ny Maade at genere Kommunisterne paa, idet det officielle Paaskud til Revision stammer fra dengang, vi fremsatte en Dagsorden under et Spørgsmaal, som Dagsordenen slet ikke omtalte, og man saa fik den Idé, at nu maatte Forretningsordenen laves om, for den Slags Ting maatte forhindres i Fremtiden. Jeg synes ærlig talt, at den sidste Revision af Forretningsordenen har virket i den Grad som en Boomerang, at de store Partier selv skulde kunne finde ud af, at det vilde være mest formaalstjenligt ikke at lave flere Dumheder i denne Retning, men maake søge at komme til Fornuft og faa revideret Forretningsordenen i fornuftig Retning.

Hvad angaar det Standpunkt, vi har taget til denne Sag, og den Dagsorden, vi har fremsat, kan det ikke nægtes, at Argumenterne imod den har været faa og magre. Det kan naturligvis skyldes, at man ikke har Lyst til at argumentere imod den, eller at man mangler Argumente, eller at man mener, det er rigtigere i Øjeblikket at føre det partipolitiske Slagsmaal mellem de store Partier. Dette sidste bliver jo ført med en Kraft og en Lidenskab, saa man faktisk skulde tro, at alle de fire store Partier belavede sig paa en Appel til Vælgerne, og hvis det virkelig er Tilfældet, synes jeg, de skulde blive enige om snarest muligt at foretage denne, saa kunde vi faa Vælgerne til at udtale sig ogsaa om vort Standpunkt, og

vi er ikke i Tvivl om, at der da vil vise sig en betydelig Tilslutning til dette.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, som jeg med Skam at melde maa sige er den, der har beskæftiget sig mest med vor Dagsorden, har faaet fuldkommen galt fat i den. Han vilde ikke tale om dens saglige Indhold, han gik ikke nærmere ind paa den, følte ikke Trang til det, og det vil maaske heller ikke være saa heldigt hverken for det ærede Medlem eller for Ordførerne for de andre Partier at indlade sig i en Debat om denne Dagsordens Indhold. Men det ærede Medlem Hr. Christmas Møller talte om, at det var galt at fremsætte den, for derved umuliggjorde vi jo, hvis den blev vedtaget, at Det konservative Folkepartis udmærkede Ændringsforslag kunde komme til Afstemning, og desuden var det fuldkommen latterligt, at vi som Modstandere af Regeringen og Socialdemokratiet fremsatte en Dagsorden, hvori vi opfordrede Regeringen til noget som helst. Jeg synes ærlig talt, at det Standpunkt er lidt langt ude. Hvis man vil argumentere paa den Maade, kunde Venstres Ordfører staa op og bebrejde det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at hans Parti har stillet et Ændringsforslag, fordi det konservative Ændringsforslag staaer først i Betænkningen, det omfattende Ændringsforslag til de sidste Afsnit, og fordi, hvis det bliver vedtaget, Venstres Ændringsforslag bortfalder; begge kan ikke tænkes at blive vedtaget. Venstre kan altsaa med samme Ret bebrejde de Konservative, at de har stillet dette Ændringsforslag, som de Konservative kan bebrejde os, at vi har fremsat en Dagsorden. Hvis der vedtages et Forslag, der er i Modstrid med andre stillede Forslag, maa disse naturligvis bortfalde. Hvis vi havde udformet vort Dagsordensforslag i regulære Ændringsforslag, og disse var blevet vedtaget, ja saa tænker jeg ogsaa, det maatte betyde, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Ændringsforslag ikke kunde blive vedtaget. Bebrejdelsen er altsaa fuldkommen hen i Vejret. Har man Ret til at stille Ændringsforslag, har man ogsaa Ret til at stille Dagsordener.

Dernæst Opfordringen til Regeringen — Formen kan i og for sig være lige gyldig. Hvis man stiller et Ændringsforslag til et Lovforslag, forelagt af Regeringen, vidende, at dette Ændringsforslag kun kan blive vedtaget, hvis Regeringspartiet stemmer for det, er det altsaa en Opfordring til Regeringen: Vær saa elskværdig at stemme for vort Ændringsforslag. Hvis det ikke er